

ადამიანი და სახელმწიფო საბაზისო ეკონომიკის პირობებში

ეკონომიკის განვითარებაში ხოვობს თითოეულ მოქალაქეს: ასევე სახელმწიფოსაც დიდი როლი ევაკია. ჩემი აზრით მიზნის მიღწევა მათი შეთანხმებული მოქმედებითაა შესაძლებელი, მაგჩამ ქვეყნის ეკონომიკური მდგომარეობა და წინსვლა სხვა ფაქტორებთან ერთად დაკავშირებული. მთლიან განვიხილოთ თუქვეყნის ყოფილი მხედველობით მდგომარეობა ქვეყნის ეკონომიკის განვითარებაში. ათათუქვეყნის მოახდინა ქვეყნის შიგნით ახსენებული ხესხსების სხელი გამოყენება, მაგალითად ჩინის, მან მიხეცა მოქალაქეებს საშუალება თავიანთი მხედველობით ექსპორტზე გაეყარათ და მეტი შემოსავალი მიეღოთ, ეს იმას ამტყუი ცემს, რომ ქვეყნის ეკონომიკური მდგომარეობა ახამახყო სამთავრომ ხაზინით განისაზღვრება ახამედ მოქალაქეების მარეხილობით მდგომარეობითაც, მაგჩამ იმ შემთხვევაში, რომ ახ ყოფილიყო ქვეყანაში ახანაიხი ხესხსი რომლის გამოყენებაც შეიძლება საქმე სულ სხვაგვარად წავიდოდ. ამასლა მიხდა მაგალითი ჩემი ცხოველებიდან მოვიყარო ჩემს სოფელში უამხავი დაუმუშავებელი მიწა და ჩინის პლანტაციის, იმ შემთხვევაში თუ სახელმწიფო განხრის ხარჯის ამ მხოდმეცის ჩანახახელად მოქალაქეებმა უნდა გამოიჩინონ ინიციატივა



და დაიწყო მუშაობა, ხოლო როცა ამ პირობების წარმოება ქვეყნის შიგნით დაიწყო ახილება აუცილებელი მისი იპოვებით შემოქმედება და შესაძლებელი გახდება მისი ექსპოზიციები გაქანა, ისე გამოიწვევს ეკონომიკის განვითარებას, მაგჩამ მოდი დავძეუნდათ უნა და ვიპოვოთ აღმოჩენილი გზა, ეს გზა კი დამოკიდებულია მთავრობის საქმიანობაზე, იმ შემთხვევაში თუ ~~მოქმედებს~~ ხელისუფლება მცირე და საშუალო მიზნებს ხელს შეუწყობს, ხაშიც იგულისხმება ფინანსური საბჭოების შემოქმედება ~~და~~ ხელს შეუწყობს მიზნების და შესაბამისად სახელმწიფოს განვითარებას, მაგჩამ ჰოგოხე წინადადებაშიც მს დამოკიდებულია მოქალაქეების მოტივაციებზე, მოდი კიდევ ერთი მაგალითი განვიხილოთ, ჩემი იგულისხმების სოფლებში ერთხელ მიხილად პირობებს წარმოადგენს გზების ახილება და დახიანებული გზის საფარი, განსაკუთრებით მაღალმოთიან იგულისხმების ამ სოფლებში მოხსენიებას აქვს თამბაქვი სხვადასხვა სახის პირობებში მაგალითად: მომიღოხი, ვაშლი, მანდალინი, კიფი და ასე შემდეგ. თუმცა ისინი ამ პირობების მახასზე გაქანას ვეხ ახეხებენ ~~და~~ გზების პირობების გამო, ამ შემთხვევაში სახელმწიფოს ვან ერთადერთი სწორი გადაწყვეტილებაა სავალი გზების მოწესი. გზა, აი აქ კი სხვა პირობებია იქნეს თავს, მოხსენიების მიერ მახასზე გაქანილ პირობებში კონკრეტულად უნდა სახელმწიფოებრივად შემოქმედობა

იგივე სახის ზომებიცაა, ამ შემთხვევაში კი ყოველ
 და ექვევა იმ ფაქტორს, თუ რამდენად უახლოე არის
 მოყვანილი ეს ხილი, მოსვენება თუ სხვა ნაწილი, ეს
 უბრალოდ მოქსოვნივით და მოყვანილი ხარკი ქვე
 ეხი ხელ დასაწყისებს იმას, რომ ~~სახელმწიფო~~ ქვეყნის
 მონომიტივი ვანვითა ხელ და მოყვანილია სახელმწიფოს
 და ხალხის შეთანხმებულ მუშაობაზე, მოდიხ ახლა
 ვიღაცეა იმპოზიცია და ექსპოზიცია.
 ეს სიყვები წინა მონომიტივი ხშირად ვახსენე
 და ყველგან ვამბობდი რომ ექსპოზიცია უკეთესია
 ვიდრე იმპოზიცია ქვეყნისთვის, ეს იმიტომ რომ
 რადგან ქვეყნი ექსპოზიცია ვანვითა ვიღაცეა
 ქვეყანაში შემოდის ფული ხარკი ექსპოზიციის დასაწყის-
 მელი ფაქტორია, ხოლო იმპოზიციის დროს ქვეყნიდან
 ფული გადის ვანვითა, ზოგიერთ შემთხვევაში
 იმპოზიცია აუცილებელია ქვეყნისთვის, მაგ ხარ
 როცა იგივეა იმპოზიციის ვიღაცეა ადგილობრივი
 ხანაცვლები ხელისუფლებამ ყველანაირად უნდა
 შეეწყოს ხელი ამას, ხადგან ამ შემთხვევაში
 ფული ქვეყნის შიგნით იქნება და ხარკი მოვა-
 რა ქვეყნიდან არ ვა ვა ეს უნდა ნახეთ კი
 ექსპოზიციის მდგომარეობა შემაჯობებს.
 საბოლოოდ კი შევნიშნავ და ვასკენათ რომ ქვეყნის
 ექსპოზიციის წინსვლაზე დიდ გავლენას ახდენს
 სახელმწიფოს და ხალხის შეთანხმებული მოქმედება
 და პასუხისმგებლობის გარეშე.